herpy

GEKKOER

Seychelles bronze gecko

Ailuronyx seychellensis

Ailuronyx seychellensis er en kraftig, overvejende nataktiv gekko, der kun lever på Seychellerne. Den har kobberfarvede øjne med lodret pupil og lever i skov, plantager og haver. Arten er almindelig i naturen, men sjælden i terrarier, og den tynde, skrøbelige hud rives let itu ved håndtering.

Familie: Gekkonidae Tidligere navn: *Platydactylus seychellensis* Udgivet 16. november 2026

SPECIFIKATIONER

DYRET

Voksenstørrelse	**9-12 cm** snude-kloak-længde
Levetid	**8-12 år**
Aktiv	**Nat**
Levevis	**Træboende**
Biotop	**Tørskov og regnskov**
Sværhedsgrad	**Erfaren**

PASNING

Min. terrarie	**60 × 45 × 90 cm** L × B × H til 1 voksent dyr
Temperatur, dag	**25-29 °C**
Hotspot	**29-31 °C**
Temperatur, nat	**22-25 °C**
Luftfugtighed	**60-85 %**
UVB	**Anbefalet** Ferguson-zone 1
Kost	**Insekter, nektar og færdigfoder**
Holdes	**Enkeltvis eller parvis**

AVL

Formering	**Æglæggende**
Kuldstørrelse	**1-2 æg**
Inkubation	**60-90 dage** ved 26-28 °C

BESKYTTELSE OG PAPIRER

CITES	**Appendiks III**
EU-bilag	**Bilag C**
IUCN	**Ikke truet (LC)**

Slægten *Ailuronyx* står på CITES liste III (Seychellerne) og siden 29.6.2026 på bilag C i EU's forordning 338/97. Ved indførsel til EU kræves CITES-papirer fra udførselslandet og en importanmeldelse ved grænsen. Tilladelser og certifikater udstedes af Styrelsen for Grøn Arealomlægning og Vandmiljø. Køb og salg inden for EU kræver ingen tilladelse, men få papirerne med. Ellers gælder dyrevelfærdslovens almindelige krav.

Om arten

Ailuronyx seychellensis er typeart for slægten *Ailuronyx*, som kun findes på Seychellerne. Slægten er overvejende nataktiv og har kornede rygskæl, lodret pupil, ofte små pigge over øjnene og en stor klo på hver tå. Hæftelamellerne under tæerne er udelte. Hannerne har porer foran kloakken, og store dyr kan have små kloaksporer.

A. seychellensis bliver op til 116 mm fra snude til kloak, og hunnerne er mindre, op til omkring 94 mm. Halens længde og dermed den samlede længde er ikke dokumenteret.

Slægten har ry for at være sart. Huden er så tynd, at hele strimler kan blive hængende på en hånd, hvis dyret tages op. Håndtering skal derfor undgås helt.

Arten blev beskrevet i 1836 af André Duméril og Gabriel Bibron som *Platydactylus seychellensis*, og artsnavnet henviser til Seychellerne. Slægten blev oprettet i 1843. To nærtstående arter, *Ailuronyx tachyscopaeus* og *Ailuronyx trachygaster*, deler øgruppen med den. *A. trachygaster* er kritisk truet, mens *A. seychellensis* ikke er truet.

Udbredelse og levested

Ailuronyx seychellensis findes kun på Seychellerne i det vestlige Indiske Ocean. Den lever på de granitiske øer Mahé, Praslin, Silhouette, Frégate, Aride og Cousine. *Ailuronyx trachygaster* kendes kun fra Praslin, mens *Ailuronyx tachyscopaeus* findes på Mahé, Praslin, La Digue og flere af de mindre øer.

Arten er stedvis talrig og lever også tæt på mennesker.

> **Oprindelig udbredelse:** Seychellerne.

LEVESTED

Ailuronyx seychellensis lever i fugtig lavlandsskov og i tør skov, men også i plantager, haver og stærkt forringet skov. Den klatrer på stammer og palmer og færdes også i løvlaget på jorden. Arten er overvejende nataktiv, men enkelte dyr ses også om dagen.

Seychellerne ligger tæt på ækvator, så klimaet er varmt og fugtigt hele året med små forskelle mellem årstiderne.

Pasning

TERRARIET

Der findes kun lidt viden om pasningen af *Ailuronyx seychellensis*. Anbefalingerne bygger på klimaet og levestedet på Seychellerne og på erfaringer med andre træboende, fugtighedskrævende gekkoer.

Et voksent dyr skal have et højt terrarie på mindst 60 × 45 × 90 cm (længde × bredde × højde). Højden tæller mere end gulvarealet, fordi arten klatrer på stammer og palmer. Indret terrariet med tykke, lodrette grene og stykker af korkbark, så der er både åbne klatreflader og mørke sprækker, hvor dyret kan sidde om dagen. Planter med store blade giver skygge og skjulesteder. Bunden kan være fugtig kokosmuld blandet med jord uden gødning og et lag blade, som holder på fugten.

Flader og grene skal være bløde og uden skarpe kanter, fordi den tynde hud rives let. Undgå ru sten og trådnet, som dyret kan gnide sig på. Terrariet skal have god ventilation, så luften ikke bliver stillestående.

TEMPERATUR

Temperaturerne til *Ailuronyx seychellensis* bygger på det tropiske klima på Seychellerne. Om dagen er 25-29 °C passende, og et lille område øverst kan nå 29-31 °C. Om natten falder temperaturen til 22-25 °C. Årstidsvariationen er lille på Seychellerne, så der er ikke brug for en egentlig vinterpause.

Varmen skal komme oppefra og fra siden, så dyret selv kan vælge, hvor varmt det vil have. Brug en termostat og mål med et digitalt termometer både højt og lavt i terrariet. Længere tid over 32 °C stresser dyret, og bygger varmen ikke på en jævn gradient, kan den tørre huden ud. I de fleste danske hjem er ekstra varme nødvendig det meste af året.

Læs mere: Varme og temperatur

LUFTFUGTIGHED OG VAND

Ailuronyx seychellensis kommer fra et fugtigt, tropisk klima, og luftfugtigheden skal ligge på 60-85 %. Sprøjt terrariet grundigt en til to gange om dagen, så blade og grene er våde, og lad overfladerne tørre op mellem sprøjtningerne, så der ikke opstår mug.

Dyret drikker dråber fra blade og ruder, men en lav skål med frisk vand kan stå fremme og skiftes dagligt. Tilstrækkelig fugt hjælper også ved hudskifte, som er afgørende for en art med så tynd hud. Et hygrometer viser, om rytmen holder.

Læs mere: Luftfugtighed, sprøjtning og ventilation

LYS OG UVB

Ailuronyx seychellensis er overvejende nataktiv, men enkelte dyr er også fremme om dagen. Det er ikke dokumenteret, hvor meget UVB den behøver. Et svagt UVB-lys til skyggedyr (Ferguson-zone 1) anbefales, fx et T5-rør på 5-7 % i den ene side af terrariet, så der altid er skygge i resten. UV-indekset ved de øverste grene skal ikke være over 1-2.

Hav lyset tændt 12 timer om dagen, gerne på et tænd-sluk-ur, så døgnrytmen ligner den ved ækvator, hvor dag og nat er omtrent lige lange hele året. Om natten skal der være helt mørkt.

Læs mere: Lys og UVB

FODER

Ailuronyx seychellensis er altædende og lever i naturen af leddyr og nektar og tager også fugleæg.

Giv levende insekter to-tre gange om ugen, fx fårekyllinger, kakerlakker og græshopper, som ikke er bredere end afstanden mellem dyrets øjne. Pudr dem med kalk med D3. Som erstatning for nektar kan en færdigblandet pulverkost til frugt- og nektarædende gekkoer røres op med vand til en tyk grød. Server en lille skål et par gange om ugen til voksne og oftere til unger, sæt den højt oppe, og tag rester ud efter et døgn.

Mængderne er lånt fra andre gekkoer med samme kost. Hold øje med vægten, og justér mængden, hvis dyret bliver for tykt eller tyndt.

Læs mere: Foderdyr: hold og avl Læs mere: Kalk, vitaminer og tilskud

ADFÆRD OG HÅNDTERING

Ailuronyx seychellensis er overvejende nataktiv og lever ret åbent på stammer og palmer. Arten er skrøbelig: huden går let i stykker, og hele strimler kan blive hængende på en hånd. Tag derfor aldrig dyret op, og undgå at fange det med hænderne. Skal det flyttes, så lad det klatre ind i en plastbeholder.

Det er sikrest at holde dyrene enkeltvis. Hanner er sandsynligvis territoriale og kan slås, og der findes ikke dokumenterede holdformer i grupper. Et par kan sættes sammen, hvis terrariet er stort, og hvis der er plads til at skille dem ad igen. Tabte haler vokser kun delvist ud igen.

Avl

KØNSMODENHED OG KØNSBESTEMMELSE

Alder og vægt ved kønsmodenhed er ikke dokumenteret for *Ailuronyx seychellensis*. Hannerne kendes på porer foran kloakken og på en bule ved halens rod, og hunnerne er mere slanke. Vent med avlen, til hunnen er helt udvokset og i god foderstand, fordi æglægningen koster meget kalk.

PARRING

Parringssæsonen for *Ailuronyx seychellensis* er ikke dokumenteret. Seychellerne har små forskelle mellem årstiderne, så arten er formentlig ikke bundet til en bestemt sæson. Sæt hannen ind til hunnen i hendes terrarie og hold øje med, at han ikke bliver voldsom. Skil dyrene, hvis der kommer skrammer eller uro.

ÆGLÆGNING OG KULD

Ailuronyx seychellensis lægger 1-2 æg ad gangen. Antallet af lægninger om året er ikke dokumenteret. Stil en æglæggekasse med fugtig kokosmuld eller sphagnum i terrariet, eller en lav plastboks med et hul i låget. Ellers graver hunnen æggene ned i bunden eller klistrer dem fast i en sprække i barken.

Giv hunnen ekstra kalk og insekter i sæsonen, og hold øje med, at hun ikke taber sig.

INKUBATION

Varighed og temperatur for inkubationen er ikke dokumenteret for *Ailuronyx seychellensis*. 60-90 dage ved 26-28 °C er lånt fra andre tropiske gekkoer. Flyt æggene forsigtigt til en lille boks med fugtigt substrat som vermiculite eller perlite uden at vende dem, og læg dem halvt ned med oversiden markeret. Boksen skal have et par små lufthuller. En inkubator giver mest stabile forhold.

Hold substratet fugtigt, men ikke vådt, og lad æg, der ser tvivlsomme ud, ligge, til de tydeligt er døde.

Læs mere: Inkubation af æg

OPDRÆT AF UNGER

Opdræt af unger er ikke beskrevet for *Ailuronyx seychellensis*. Ungerne måler omkring 30 mm fra snude til kloak ved klækningen og er skrøbelige. De skal have en lille, ren faunaboks med køkkenrulle eller fugtig sphagnum, en kvist og et skjul. Sprøjt dagligt. De første dage lever de af blommen. Derefter får de små insekter pudret med kalk med D3 og lidt pulverkost. Hold ungerne enkeltvis, og vej dem jævnligt. Fremgangsmåden er lånt fra andre gekkoer.

Sundhed og typiske fejl

Der er ikke beskrevet særlige sygdomme hos *Ailuronyx seychellensis*. De typiske problemer for arten og dens slægtninge er:

- Hudskader. Huden er tynd og rives af ved håndtering, ru overflader og slagsmål. Skader kan give infektion; hold dyret roligt og rent, og søg dyrlæge, hvis såret ikke heler.
- For lidt kalk og D3-vitamin, som giver bløde knogler, krumme lemmer og rystelser, især hos unge dyr og avlshunner. Brug en god færdigkost og pudr insekterne.
- Varme over 32 °C, som stresser dyret og tørrer huden ud.
- Konstant våd bund og dårlig ventilation, som giver mug, svamp og hudproblemer.
- Hudrester, der sidder fast på tæer og halespids. Hold luftfugtigheden høj, og løsn resterne forsigtigt med lunkent vand.

Et sundt dyr har klare øjne, en fyldig halerod og et godt greb. Søg dyrlæge med erfaring i krybdyr, hvis dyret taber sig, ikke spiser i flere uger eller ser slap ud.

Spørg altid dine kloge bekendte

Vejledningen er et godt sted at begynde, men den kan ikke erstatte erfaring. Dyr er forskellige, og meget af det vigtigste lærer man af dem, der har holdt arten i årevis. Tal med en avler, en erfaren holder eller en dyrlæge med forstand på krybdyr og padder, før du anskaffer dyret - og igen, hvis noget ser forkert ud.